

Sygn. akt VIII U 741/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 marca 2015 r. i 18 maja 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 stycznia 2015 r.,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt. VIII U 741/15

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 16 marca 2015 r. i 18 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu Z. M. przyznania prawa do emerytury w niższym wieku w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie emerytury. Podniósł, że zgodnie z załączonym do wniosku o emeryturę świadectwem oraz zeznaniami świadków o których przesłuchanie wnosił, wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 15 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy wskazał, że wprawdzie ubezpieczony udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, jednak

na dzień 31 grudnia 1998 r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ponadto ZUS szczegółowo wymienił okresy, których nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, ze względu na brak świadectw pracy w warunkach szczególnych za te okresy oraz ze względu na nieścisłości w dokumentacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 9 stycznia 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony ukończył 60 rok życia w dniu (...), udokumentował ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu do pracy w szczególnych warunkach wskazanych w świadectwach pracy okresów zatrudnienia:

- od 9 lipca 1980 r. do 28 lutego 1991 r. na stanowisku spawacza gazowego, blacharza na budowie eksportowej oraz spawacza w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G., bowiem odwołujący nie przedłożył świadectwa potwierdzającego w jakich okresach zajmował poszczególne stanowiska pracy, w jakim wykazie i dziale dane stanowisko zostało wyszczególnione i czy praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy;

- od 15 kwietnia 1991 do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku spawacza gazowego, montera-spawacza w Przedsiębiorstwie Usług (...) s.j. z uwagi na odmienne nazewnictwo stanowisk pracy wskazane w świadectwie pracy oraz w zaświadczeniu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Obydwa zakłady pracy zajmowały się instalacjami gazowniczymi, ciepłowniczymi, wodnymi oraz montażem urządzeń w kotłowniach. Odwołujący w czasie tego okresu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace związane z montażem instalacji CO i gazowych, które w tym czasie były robione wyłącznie w technologii spawania rur stalowych. W praktyce ubezpieczony w trakcie całego tego okresu przez pełne dniówki robocze zajmował się wyłącznie pracami spawalniczymi. Bez wpływu na charakter wykonywanej przez ubezpieczonego pracy pozostaje fakt, iż przez pewien okres pracy ubezpieczony był brygadzystą, gdyż wówczas również wykonywał pracę spawacza, tyle że spełniał ponadto również pewne funkcje nadzorcze, jak np. pilnowanie obecności pozostałych pracowników.

Razem z odwołującym w obydwu zakładach pracy w spornych okresach pracowali świadkowie J. C., K. L., E. W., B. Ż..

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego dołączonych do niniejszej sprawy, zeznań świadków: E. W. (nagranie z rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 r. minuty 5.21 i n.), J. C. (nagranie z rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 r. minuty 22.47 i n.), B. Ż. (nagranie z rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 r. minuty 34.11 i n.), K. L. (nagranie z rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 r. minuty 41.15 i n.) oraz wyjaśnień odwołującego słuchanego w charakterze strony (nagranie z rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 r. minuty 50.27 i n.).

Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, logiczne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Ponadto zeznania świadków korespondują z wyjaśnieniami samego ubezpieczonego jak również z zapisami w zgromadzonej dokumentacji.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [t.j. Dz. U. z 2015r., poz 748.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku , który:

- ukończył 60 lat,

- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999 r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku Wykazie A, Dział 14, obejmujący prace różne, pod pozycją 12 wymienione są prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w okresach od 9 lipca 1980r. do 28 lutego 1991r. od 15 kwietnia 1991r. do 31 grudnia 1998r. – a zatem ponad 15 lat - stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy.

Pracodawcy w świadectwach pracy podali różne stanowiska pracy w odniesieniu do ubezpieczonego: spawacz, spawacz gazowy, monter-spawacz, blacharz na budowie eksportowej. Fakt ten, czy brak daty wystawionych świadectw pracy w szczególnych warunkach, pozostają bez znaczenia w niniejszej sprawie, bowiem rodzaj wykonywanej przez ubezpieczonego pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia - w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984 r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając na powyższe na uwadze, Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, a zatem spełnił wszystkie warunki uprawniające go do otrzymania prawa do emerytury określonej w art. 184 ustawy emerytalnej. W tym stanie rzeczy w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił skarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1.01.2015r., uznając że ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę w dniu 9.01.2015r. W tym miejscu zaznaczyć należy, że ubezpieczony nie wniósł odwołania od decyzji z dnia 11.12.2014r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

SSO Grażyna Łazowska